

vi her i Danmark betragte og behandle dette Spørgsmaal som Noget, der i den Grad skulde være en Selvfølge, at det ikke behøvede at udtales i Loven, fordi vi nylig have givet en Lov, hvor det Modsatte er sagt, nemlig om Kjøbenhavns Fæstnings Nedlæggelse; og skulde Nogen vilde bemærke herimod, at nærværende Lov i sin § 1 indeholder, at Fæstningen nedlægges, hvorimod Loven om Kjøbenhavns Fæstning siger, at Krigsministeren bemyndiges til at lade den nedlægge, saa at Fæstningen efter en moralsk Fiction endnu bestaaer, og disse særlige Indskrænkninger altsaa opretholdes saalænge, saa er Svaret ligefrem det, at efter selve Lovens Indhold skulle disse Indskrænkninger overleve Fæstningens Nedlæggelse, idet der for det Tilfælde, at Afhændelsen til Kjøbenhavns Commune kommer istand, udtrykkelig er forbeholdt Krigsbestyrelsen Ret til at overdrage til Kommunen denne Ret til at etablere en saadan Afsladshandel med indgaaede Forpligtelser. Man kunde altsaa umulig nøies med at lade det være en Selvfølge, at disse Indskrænkninger skulde bortfalde, hvorimod Udvalget med Krigsbestyrelsen er enig i, at det bør være en Følge, da de heelt forskellige Forhold i Nyborg ikke tilstede nogen Tanke om, at der vilde kunne betales Noget for denne Friheds Indførelse, og det altsaa vilde være ganske øresløst at opretholde Indskrænkningerne. Dette er Indholdet af den nye § 2. — Hvad angaaer de øvrige Consequenter, som maae følge af, at Fæstningen nedlægges, tror jeg ikke at kunne udtrykke Forholdet finplere og correctere end ved at sige, at Alt det skal indtræde med Hensyn til dette Terrain, som vilde være indtraadt, hvis der aldrig havde været nogen Fæstning, altsaa, at det indtræder i det normale Forhold og under den almindelige Lovgivnings Regler, idet de særlige Undtagelser, som i flere Retninger ere gjorte paa Grund af Fæstningsforholdene ville falde bort med selve Fæstningen. Hertil hører først og fremmest, at Terrainet overgaaer til Nyborg Kjøbstads Jurisdiction. Hvorvidt det nu allerede er Tilfældet i visse Retninger, er et Spørgsmaal, som der ikke er Grund til at gaae dybt ind i — hvad der uden tvivl ogsaa vilde frembyde nogen Banfælsighed — da

der ingen Tvivl kan være om, at der ikke fremtidig kan være Tale om nogen militair Jurisdiction paa den Grund, som tidligere har været Fæstning, men er ophørt at være det, men at Jurisdictionen i saa Tilfælde maa gaae fuldstændig over til Bythinget og ikke til Herredstinget, og Andet end Get af disse To kunde der jo ikke være Tale om, da der ikke kan være Spørgsmaal om at oprette nogen særlig Jurisdiction for dette Terrain. Det er fremdeles en Følge, at Grunden maa indlemmes i Nyborg Commune, og dette vil da medføre, at den maa skylbsettes enten som Kjøbstadjord eller som Kjøbstadgrund, som hvilken af Dele, er en Sag, som efter Lovgivningen er henlagt til andre Autoriteter, og hvorom der altsaa ikke er Grund for os til at tage nogen særlig Beslutning. Jorden maa, som sagt, skylbsettes enten som Kjøbstadgrund eller som Kjøbstadjord, og fra det Dieblik af, at dette er fuldbyrdet, er den skattepligtig baade til Staten og til Kommunen, og under Kommunen forstaaer jeg, forsaavidt den bliver Kjøbstadjord, og saa Amtsrædet, idet der jo ogsaa af Kjøbstadjordens Hartkorn skal svares Bidrag til Amtsrepartitionens fonden, hvilket naturligvis ikke svares af Fæstningens Grund. Grunden maa altsaa blive skattepligtig baade til Staten og til den Commune, hvortil den hører og eventuelt til Amtskommunen; men paa den anden Side kan dette først træde i Kraft, naar Skylbsetningen er fuldbyrdet, og dette er efter den Bestemmelse, som indeholdes i Loven af 1863, først Tilfældet, naar alle Forberedelser ere tilendebragte, og Regjeringen derefter har sat Loven i Kraft for den enkelte Byes Bedkommende; thi det maa erindres, at denne Lov forsaavidt vel er traadt i Kraft strax, som der overalt skal skee Forberedelser til dens Fuldbyrkelse, men at den dog først kommer til virkelig Gylldighed efterhaanden, som det forberedende Arbejde for de enkelte Kjøbstæder bliver færdigt. — Der er endnu i denne Henseende et lille Spørgsmaal, og det er for at opfylde et af den høitærede Indenrigsminister stillet Dnske, at dette særlig er omtalt. I vort oprindelige Forslag stod kun, at Skylbsetningen skulde iværksættes efter